

prestige onzer Maatschappij en den degelijken gang van zaken, de afdeelingen te moeten waarschuwen voor het gevolg geven aan het verzoek der afdeeling Oldambt.

Amsterdam, 3 Mei 1903.

J.B. VAN GEUNS.

URGENTE VOORSTELLEN?

Oldambt heeft de bede van den Heer VAN DIEREN verhoord en vraagt voor diens voorstellen de urgentie aan ter Algemeene Vergadering.

Deze afdeeling beschouwt dus Art. 41 als een achterdeur, waardoor te laat verschenen, niet-urgente voorstellen de Algemeene Vergadering kunnen worden binnengebracht. En zulks ten spijt van de vele pogingen, om, door betere voorbereiding van het programma der Algemeene Vergadering, de beteekenis van de uitspraken der Maatschappij te verhoogen.

In 1899 is de uiterste termijn voor het indienen van voorstellen van 1 April gebracht op 1 Maart. Thans stelt het Hoofdbestuur voor, dezen termijn andermaal een maand te vervroegen en motiveert dien maatregel met dezen eenvoudigen zin, dien men vinden kan onder op blz. 759 van het *Tijdschrift*:

„Art. 6. Ter wille van een goede voorbereiding wordt voorgesteld, dat de „voorstellen vóór 1 Februari bij het Hoofdbestuur ingediend zullen worden”.

De wijze, waarop het Hoofdbestuur heeft gestreefd naar een betere voorbereiding vindt men uitgedrukt in het nieuwe Art. 31ter (*Tijdschrift*, blz. 745).

Merkwaardig is het, dat de Heer SLINGENBERG, die in het vorig nummer van het *Tijdschrift* de pen namens Oldambt voert, zelfs geen poging doet, om het opvallende optreden zijner Afdeeling tegen den geest der hangende reglementsherziening te motiveeren.

H. BURGER.

WATERPOKKEN OF KINDERPOKKEN?

Naar aanleiding van Dr. HALBERTSMA's ingezonden stuk laat ik hier de historia morbi van mijn patiënt met motiveering volgen:

Zondag, den 13den Juli, werd ik ontboden bij een mijner patiënten, oud 34 jaar. Tevoren volkomen gezond was hij den vorigen avond koortsig geworden met koude rillingen, zonder pijn in het hoofd of de lendenstreek, misselijkheid of duizeligheid. Bij mijn bezoek ('smorgens 11 uur) febricitteerde patiënt, vertoonde uitgebreide roseola over het gelaat en geheele lichaam en een exantheem op het verhemelte. Een diagnose bleef in suspensio; tegen mazelen en roodvonk pleitte veel; aan het initiaalexantheem van pokken werd door mij gedacht, doch dit werd verworpen op grond van het ontbreken van prodromen, het reeds binnen 12 uur na het begin der ziekte optreden 1), en daar bovendien in de stad geen geval van pokken voorkwam, terwijl mijn patiënt (behangersknecht) zoover ik kan nagaan niet in de gelegenheid was geweest zich te infecteeren.

1) Dit is bijna nooit geval.